

КУЛЬТУРА В ПРОЦЕСІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ
Садовніков О.К., Аділова Д.
Національний фармацевтичний університет,
м. Харків.

Глобалізація у наш час сприймається як прогресивний процес історичного розвитку людства. Формується Всесвітній ринок, розвивається світова економіка, відбувається уніфікація послуг, розширюються можливості користування інформацією та обміном ідей та знань. Країни, народ та їх культура зближуються в багатьох областях. Глобалізація змінює суспільство в цілому та впливає на особистості окремих народів та культур. Деякі риси глобалізації в напрямку розвитку імперій проявилися вже в епоху античності (Перська держава, Імперія Олександра Великого, Римська імперія), що призвело до глибокого переплетення різних культур, окреслилися чинники необхідні для об'єднання: ідеологія, релігія, мова, закон... Центром, навколо якого відбувалося об'єднання, стало Середземномор'я. Середні віки розширили ареал об'єднання. Так Великий шовковий шлях до Середземноморського регіону приєднав азійські народи. Можемо згадати Візантію, держави Тамерлана, Тимура, Арабський халіфат... Венеціанська та Генуезька республіки, Османська імперія, іспанські та англійські відкриття нових земель не тільки продовжили шлях з'єднання, а й долучили нові землі та народи до євразійського впливу. У XVII столітті Ост-Індська компанія, стала першою справжньою міжнаціональною компанією, яка заклала нові – ринкові стосунки як базу для об'єднання. Після Другої світової війни глобалізація відновилася в прискореному темпі. І зараз ми спостерігаємо стрімкий процес розвитку процесу глобалізації, в якому вочевидь стає формування глобальної культури та втрата локальних культур. Що на суб'єктивному рівні, особливо для людей, які звикли до існування національних держав, в яких перевагу надається національній культурі та цінностям, не сприймається як добро. І ми відчуваємо протидію процесу глобалізації, ностальгічні заклики до повернення коренів, слідування традиціям предків, реставрації часів могутності та величі певного народу. І вже тривалий час ми спостерігаємо значне зростання націоналістичних настроїв, рухів і конфліктів по всьому світу, політичні маніпуляції, ідеологічну та релігійну конфронтацію. Не завжди сприймаючи, що глобалізація це розбудова нової всесвітньої культури, а не процес знищення національних культур. Що формування або ж загибель культури залежить не від глобалізації, а від людей які живуть в цьому світі. Що глобалізація це не відродження імперії, а нова побудова. Що збереження норм та традицій, які вже минули, не завжди доречно. Що сучасне суспільство це не стадо, якого спонукає пастух куди рухатися та що робити, а співтовариство яке здатне самостійно обирати шлях, а процеси глобалізації тільки сприяють цьому, хоч звісно що тим, хто прагне стати «Македонським» або «Цезарем» це заважає. Прийняти світ рівних та незалежних людей, які керуються власним розумом, толерантно та з повагою відноситися до людини, як до особистості, це ще мабуть не звично для тих, хто звик сприймати людину як засіб, а не як ціль.